

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

Det her fremsatte lovforslag om boligydelse til uddannelsessøgende skal ses som et forsøg på at lette den meget vanskelige økonomiske og bolig-mæssige situation, uddannelsessøgende befinder sig i.

Som konsekvens af en lignende vurdering af pensionisternes vanskelige økonomiske og bolig-mæssige situation gennemførte et stort flertal i 1978 loven om boligydelse til pensionister.

Forslagsstillerne mener, at det er erkendt af alle, at pensionisternes økonomi i en situation med stigende leveomkostninger – specielt stærkt stigende udgifter til opvarmning – er meget stærkt belastet.

De uddannelsessøgendes økonomiske situation er dog i almindelighed endnu vanskeligere end pensionisternes. De maksimalt opnåelige årlige stipendiebeløb udgør for langt den overvejende del af de uddannelsessøgende kun ca. 40 pct. af folkepensionen på ca. 40.000 kr. for enlige folkepensionister uden andre indtægter, dvs. de dårligst stillede folkepensionister. Medregnes de rentemæssigt meget dyre statsgaranterede banklån, kommer de studerende ikke op på mere end godt 80 pct. af folkepensionen.

Ved brug af de statsgaranterede lån pådrager den uddannelsessøgende sig imidlertid (først og fremmest på grund af den høje rente) en helt uoverskuelig gældsbyrde, som bliver særlig risikabel, da der er en ikke ubetydelig risiko for arbejdsløshed efter uddannelsen.

Det kan derfor fastslås med stor sikkerhed, at uddannelsessøgendes økonomiske situation og bolig-mæssige problemer er lige så store som pen-

sionisternes, hvorfor det forekommer rimeligt at indføre en boligydelse for uddannelsessøgende, som er identisk med boligydelse for pensionister, der bor i lejerbolig.

Det foreliggende lovforslag giver altså ikke uddannelsessøgende helt den samme ret til boligydelse, som pensionister har, idet uddannelsessøgende i ejerboliger ikke får ret til boligydelse. I disse tilfælde gives støtten til pensionister vel først og fremmest, for at pensionister kan blive i en bolig, de har haft gennem lang tid, og noget sådant er ikke typisk for uddannelsessøgende.

Det ville ikke være hensigtsmæssigt at belaste de uddannelsessøgende med yderligere lån, idet støtten til ejerboligen for pensionister i høj grad gives i form af lån.

For at tilgodese de uddannelsessøgendes behov, er det nødvendigt, at der også er mulighed for at give støtte til enkeltværelser, når der er adgang til fælleskøkken (f.eks. kollegier).

Da dette lovforslag i øvrigt blot giver uddannelsessøgende den samme ret, som pensionister har med hensyn til lejerbolig, vil det være forholdsvis let at administrere. Apparatet til denne administration findes fuldt ud i såvel kommuner som stat, og lovforslaget vil derfor kunne træde i kraft hurtigt og uden væsentlige administrationsudgifter.

Udgifterne til forslagens gennemførelse er vanskelige at vurdere. Der findes i alt omkring 250.000 uddannelsessøgende, men deres boligudgifter kendes ikke nøjagtigt. Deres indtægter er gennemgående meget lave, og det må derfor forudses, at en meget stor del vil have ret til boligydelse efter dette lovforslag, fordi de reelt faktisk er dårligere stillet end folkepensionister, og fordi de har meget betydelige boligudgifter.